

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองกฎหมายและระเบียบ กลุ่มกฎหมายและระเบียบ โทร. ๐ ๒๖๑๘ ๒๓๒๓ ต่อ ๑๐๓๐

ที่ นร.๐๒๐๔.๐๒/๒๕

วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง การจัดตั้งกองทุนภายใน การบริหารจัดการกองทุน และการควบคุมกำกับดูแลกองทุน

เรียน ผอ.สำนัก/กอง, ผอ.สพข. ๑ - ๘ และหัวหน้าหน่วยงาน

ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร. ๐๑๐๖/๗๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๕ เรื่อง การจัดตั้งกองทุนภายใน การบริหารจัดการกองทุน และการควบคุมกำกับดูแลกองทุน กรณีคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่อง การดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัย และอยู่ระหว่างการดำเนินการส่วนแพ่งในคดีอาญา พร้อมข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดตั้งกองทุนภายใน การบริหารจัดการกองทุน และการควบคุมกำกับดูแลกองทุน นั้น

กกร. ขอเรียนว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ซึ่งเห็นควรไม่ให้หน่วยงานตั้งกองทุนภายในที่ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีให้อำนาจไว้ และให้การบริการจัดการกองทุนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายและระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีต้องดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนนั้น รวมทั้งต้องมีหลักเกณฑ์การควบคุมหรือกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อมิให้เกิดการทุจริตเบียดบังในการใช้จ่ายเงินจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอโดยเคร่งครัดต่อไป รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายเฉลิมชัย ตรีเนตร)

อกร.

ต่องกฎหมายและระเบียบ

รับที่ ๑๕๕
วันที่ ๒๑ มี.ค. ๒๕๖๕

กรมประชาสัมพันธ์
รับที่ 5592
วันที่ 21 มี.ค. 65
เวลา 12.53

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ...สำนักนายกรัฐมนตรี...สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร. ๐-๒๒๘๓-๔๕๘๔

ที่ นร.๐๑๑๖/นย วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง การจัดตั้งกองทุนภายใน การบริหารจัดการกองทุน และการควบคุมกำกับดูแลกองทุน

เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

สำนักนายกรัฐมนตรีขอส่งสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕ เรื่อง การจัดตั้งกองทุนภายใน การบริหารจัดการกองทุน และการควบคุมกำกับดูแลกองทุน ที่แนบมาพร้อมนี้ มาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายมงคลชัย สัมสุดร)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ส่ง กกท.
21 มี.ค. 65

สำนักกฎหมายและระเบียบภายใน

103

14/1/65

14.4.65

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
เลขที่
๑๔ ม.ค. ๒๕๖๕
๑๔๑๐

ที่ นร ๐๕๐๓/ว ๒๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง การจัดตั้งกองทุนภายใน การบริหารจัดการกองทุน และการควบคุมกำกับดูแลกองทุน

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๑๒๑
ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ และบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องนี้

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)
เรื่อง การดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด
ทางอาญาและทางวินัย และอยู่ระหว่างการดำเนินการส่วนแบ่งในคดีอาญา พร้อมข้อสังเกตเกี่ยวกับการ
การจัดตั้งกองทุนภายใน การบริหารจัดการกองทุน และการควบคุมกำกับดูแลกองทุน ความละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕

๑. รับทราบความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาเสนอ

๒. เห็นชอบให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)
เรื่อง การดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด
ทางอาญาและทางวินัย และอยู่ระหว่างการดำเนินการส่วนแบ่งในคดีอาญา (เรื่องเสร็จที่ ๑๖๒๕/๒๕๖๔)
ซึ่งเห็นควรไม่ให้หน่วยงานตั้งกองทุนภายในที่ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีให้อำนาจไว้
และให้การบริหารจัดการกองทุนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายและระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีต้องดำเนินการให้เป็นไป
ตามวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ในการจัดตั้งกองทุนนั้น รวมทั้งต้องมีหลักเกณฑ์การควบคุมหรือกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อมิให้เกิด
การทุจริตเบียดบังในการใช้จ่ายเงินจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ
โดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

นางสาวอนุชิต นามราช อดีตรองปลัดกระทรวงยุติธรรม ขอแสดงความนับถือ

อดีตรองปลัดกระทรวงยุติธรรม

อนันต์ศิลป์

(นายเฉลิมชัย ศรีเนตร)

(นางณัฐฎาจารี อนันต์ศิลป์)

อกร.

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

๒๔.๑๓.๖๕

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒ (วณ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๕๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

นางณัฐฎาจารี อ.

- ท่านนี้ส่งข้อ ๒ ของ พ.ร.บ. ป.ป.ช.

น.นพ.

๒๔ ม.ค. ๖๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๑๑/๑๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ท้าหรือแนวทางการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๕๒๐๕.๑/๙๗๐๘ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔
- (๒) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัย และอยู่ระหว่างการดำเนินการส่วนแบ่งในคดีอาญา

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามีหนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัย และอยู่ระหว่างการดำเนินการส่วนแบ่งในคดีอาญา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๒) ทั้งนี้ โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา) ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่ง โดยที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีข้อสังเกตที่สำคัญและสมควรวางเป็นหลักในการบริหารราชการแผ่นดิน กรณีจึงสมควรเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นางพัชราภา

(นางพงษ์สวาท ภายอรุณสุทธิ)

รองเลขาธิการ รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายปกครอง

ฝ่ายวิเคราะห์และคดีปกครอง

โทร. ๐๒ ๔๗๙๒ ๘๒๕๓ (นายพรพจน์)

โทรสาร ๐ ๒๑๒๓ ๘๖๒๓

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th

นางสาวกัญญา

๖

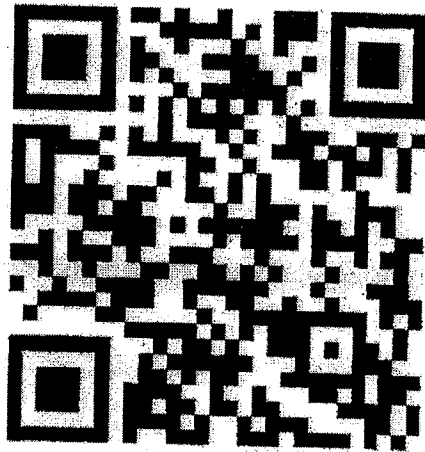
นางสาวกัญญา

ผู้อำนวยการกองนิติการ

เอกสารประกอบวาระเพื่อทราบ
(หากไม่มีข้อทักท้วงให้ถือเป็นเรื่องที่ ครม. เห็นชอบ/อนุมัติ)

เรื่อง ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) (เรื่อง การดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญา และทางวินัยและอยู่ระหว่างการดำเนินการส่วนแบ่งในคดีอาญา (เรื่องเสร็จที่ ๑๖๒๕/๒๕๖๔)) และข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดตั้งกองทุนภายใน การบริหารจัดการกองทุน และการควบคุม กำกับดูแลกองทุน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีคณะกรรมการ
ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัย และอยู่ระหว่าง
การดำเนินการส่วนแพ่งในคดีอาญา

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากร
ทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.) ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๕๒๐๕.๑/๔๗๐๘
ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ ดังนี้

๑. เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมอบหมาย
คณะไต่สวนเบื้องต้นกรณีมีการกล่าวหา นาย ก. ประธานกรรมการบริหารกองทุนเงินสนับสนุนพิเศษ
และส่งเสริมความมั่นคงตามโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. กับพวกรวม ๑๗ คน ว่ากระทำความผิด
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีทุจริตเงินกองทุนสนับสนุน
พิเศษและส่งเสริมความมั่นคงตามโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. ซึ่งได้ร่วมลงทุนในโครงการพลังงาน
ไฟฟ้าชุมชนของบริษัท ท. จำกัด เมื่อปี ๒๕๕๗ จำนวน ๘๐๐ ล้านบาท โดยมีนาย ก. ในฐานะ
ประธานกรรมการบริหารกองทุนฯ เป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ นาย ส. เลขาธิการคณะกรรมการ สกสศ.
ในขณะนั้น ในฐานะรองประธานกรรมการ เป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และผู้ถูกกล่าวหาอีก ๑๔ คน
และบริษัทฯ โดยนาย ธ. ในฐานะนิติบุคคล เป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๗ ซึ่งพฤติการณ์ในการกระทำ
ความผิด เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ มีมติอนุมัตินำเงินกองทุนฯ
ร่วมลงทุนโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานชุมชนกับบริษัทฯ วงเงิน ๘๐๐ ล้านบาท โดยแบ่งจ่ายเงินเป็น
๓ งวด งวดที่ ๑ จำนวน ๔๐๐ ล้านบาท งวดที่ ๒ จำนวน ๒๐๐ ล้านบาท และงวดที่ ๓ จำนวน ๒๐๐
ล้านบาท และกำหนดให้บริษัทฯ ต้องจ่ายเงินตอบแทนในอัตราร้อยละ ๕ ตามจำนวนเงินลงทุน
ตามสัญญาร่วมทุน โดยในการร่วมลงทุนนี้เป็นกรณีที่กองทุนฯ เข้าซื้อหุ้นของบริษัทฯ จำนวน
๓๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น หุ้นละ ๒๕ บาท ซึ่งสูงกว่ามูลค่าหุ้นที่ตราไว้ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยไม่ได้วิเคราะห์
ถึงความเสี่ยงในการลงทุน และต่อมา วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ บริษัทฯ มีหนังสือขอรับเงินร่วมลงทุน
งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ ในคราวเดียว จำนวน ๔๐๐ ล้านบาท โดยตกลงจ่ายค่าตอบแทนให้กับกองทุนฯ
เพิ่มอีกจำนวน ๕๐ ล้านบาท และเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการดังกล่าวมีมติอนุมัติ
การขอรับเงินงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ ของบริษัทฯ และมีการถอนเงินจากบัญชีกองทุนฯ โอนเข้าบัญชี
บริษัทฯ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีพฤติการณ์
เป็นที่น่าสงสัยว่าเหตุใดจึงเร่งรีบการจ่ายเงินงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ และในกรณีที่บริษัทฯ ทำสัญญา
ซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในปริมาณ ๓ เมกะวัตต์ แต่บริษัทฯ ไม่สามารถขายไฟฟ้า
ได้ภายใน ๑๒ เดือน นับแต่วันเริ่มต้นซื้อขายไฟฟ้า จนกระทั่งวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ การไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาคได้แจ้งสิ้นสุดสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของบริษัทฯ

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๑๑/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึง ๑๒ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๔ ถึง ๑๖ มีมูลความผิดทางอาญาตามมาตรา ๔ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ ประกอบกับมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ มติ หรือนโยบายของคณะกรรมการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. อย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ และข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๒ สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดดังกล่าวข้างต้นและเพิ่มความผิดทางอาญาอีกหนึ่งฐาน คือ มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐฯ และเป็นการกระทำหลายกรรมหลายวาระตามมาตรา ๙๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยสำนักงาน ป.ป.ช. (ประธานกรรมการ ป.ป.ช.) ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปช ๐๐๒๐/๐๖๖๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ นำส่งรายงาน ส่วนงานการไต่สวน เอกสารหลักฐานและคำวินิจฉัยมายังเลขาธิการคณะกรรมการ สกสค. ในฐานะผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึง ๑๖ ในฐานความผิดดังกล่าวตามมาตรา ๙๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ มาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวบัญญัติว่า เมื่อได้รับส่วนงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ นอกจากนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งรายงานส่วนงานการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยดังกล่าวไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

๒. เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ อัยการสูงสุด โดยพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๒ ได้เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องบุคคลทั้ง ๑๖ คน และบริษัทฯ เป็นจำเลยในคดีอาญาต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๔๔/๒๕๖๔ โดยคำขอท้ายคำฟ้องคดีอาญาดังกล่าว พนักงานอัยการได้ขอศาลได้สั่งให้จำเลยทั้ง ๑๗ ราย ร่วมกันคืนเงินจำนวน ๘๐๐ ล้านบาท ให้แก่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ผู้เสียหายด้วย โดยปัจจุบันอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล

๓. ในส่วนของความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้มีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ที่ ๑๗๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเพื่อทำหน้าที่สอบข้อเท็จจริงและพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดและจำนวนค่าสินไหมทดแทน โดยกำหนดให้คณะกรรมการดังกล่าวดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ทั้งนี้ อยู่ในระหว่างการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. จึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมายในประเด็นดังต่อไปนี้
ประเด็นที่หนึ่ง มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึง ๑๖
ทั้งความผิดทางอาญาและทางวินัย มีผลผูกพันต่อการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
ความรับผิดทางละเมิดหรือไม่

ประเด็นที่สอง การที่พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องเจ้าหน้าที่ทั้ง ๑๖ คน
และบริษัท ห. จำกัด เป็นจำเลย ในคดีอาญา โดยคำขอท้ายคำฟ้องคดีอาญาดังกล่าวได้ขอให้จำเลย
ทั้ง ๑๗ ราย ร่วมกันคืนเงินจำนวน ๘๐๐ ล้านบาท ให้แก่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ผู้เสียหาย
การดำเนินคดีอาญาและคำขอท้ายคำฟ้องคดีอาญาดังกล่าวจะมีผลผูกพันต่อการพิจารณา
ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดหรือไม่

ประเด็นที่สาม ในการดำเนินการกรณีนี้ สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. จะต้อง
ดำเนินการเฉพาะในส่วนคำขอท้ายคำฟ้องคดีอาญาที่ให้ร่วมกันคืนเงิน จำนวน ๘๐๐ ล้านบาท
หรือสามารถดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ไปพร้อมกัน

ประเด็นที่สี่ ในการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
ในกรณีนี้ จะถือว่าสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องใช้
ค่าสินไหมทดแทนตั้งแต่เมื่อใด และจะครบอายุความเมื่อใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน
คณะกรรมการ สกสค. โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
(สำนักงานคณะกรรมการ สกสค.) ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึง ๑๖
ทั้งความผิดทางอาญาและทางวินัย มีผลผูกพันต่อการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิด
ทางละเมิดหรือไม่ เห็นว่า การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อหารือนี้
เป็นการไต่สวนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำ
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิด
ที่เกี่ยวข้องกัน หรือไม่ โดยถ้ามีมูลความผิดทางอาญา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งให้อัยการสูงสุด
เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป และถ้ามีมูลความผิดทางวินัย คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งให้
ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๑^๑

มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

ประกอบกับมาตรา ๑๙๒^๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว โดยการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มิได้ใช้บังคับแก่การสอบสวนเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง^๓ กำหนดให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา^๔ แล้วแต่กรณี และในการพิจารณาความผิดทางอาญา มาตรา ๒๒^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริต

มาตรา ๑๙๒ ในการดำเนินการตรวจรับคำกล่าวหา แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งบรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ต่อไป ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามมาตรา ๔๘ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้นับระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติให้ยื่นคำร้อง คำฟ้องต่อศาล หรือมอบอำนาจให้พนักงานไต่สวนหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทนหรืออยู่ระหว่างการดำเนินการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไว้แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและพิพากษาของศาลสำหรับคดีที่ยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

มาตรา ๙๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา^๖ แล้วแต่กรณี

๓๑

๓๑

“มาตรา ๒๒ ในคดีที่อัยการสูงสุด พนักงานอัยการ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ ให้ศาลนำรายงานและสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของโจทก์มาเป็นหลักในการแสวงหาความจริง และอาจสืบพยานเพิ่มเติมเพื่อหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานได้ตามที่เห็นสมควร

และประพุดิมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดว่า ในคดีที่อัยการสูงสุด พนักงานอัยการ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ ให้ศาลนำรายงานและสำนวนการสอบสวนหรือสำนวน การไต่สวนข้อเท็จจริงของโจทก์ มาเป็นหลักในการแสวงหาความจริง และอาจสืบพยานเพิ่มเติม เพื่อหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานได้ตามที่เห็นสมควร อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติให้ สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลผูกพันให้ผู้บังคับบัญชาไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ด้วยเหตุนี้ แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลว่า การกระทำของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๑๖ รายดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดทางอาญาและทางวินัยก็ตาม มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวย่อมไม่มีผลผูกพันผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด และการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งเป็นไปเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาปรับกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อันจะทำให้ทราบได้ว่าการละเมิดเป็นการกระทำให้การปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ และเจ้าหน้าที่แต่ละคนมีส่วนของความรับผิดทางละเมิดเป็นจำนวนเท่าใดตามความมุ่งประสงค์ ของพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิด ทางละเมิดย่อมมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดทางละเมิด และจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่เจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องชดใช้ รวมทั้งพิจารณาว่าการกระทำละเมิด ของเจ้าหน้าที่เป็นการกระทำให้การปฏิบัติหน้าที่หรือมิใช่การกระทำให้การปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสรีจที่ ๔๒๖/๒๕๕๖^๕ เรื่องเสรีจที่ ๓๒๕/๒๕๕๓^๖ และเรื่องเสรีจที่ ๕๒๕/๒๕๖๓^๗

ประเด็นที่สอง การที่พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องเจ้าหน้าที่ทั้ง ๑๖ คน และบริษัท ห. จำกัด เป็นจำเลย ในคดีอาญา โดยคำขอท้ายคำฟ้องคดีอาญาดังกล่าวได้ขอให้จำเลย ทั้ง ๑๗ ราย ร่วมกันคืนเงินจำนวน ๘๐๐ ล้านบาท ให้แก่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ผู้เสียหาย การดำเนินคดีอาญาและคำขอท้ายคำฟ้องคดีอาญาดังกล่าวจะมีผลผูกพันต่อการพิจารณา ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดหรือไม่ เห็นว่า โดยที่การดำเนินการในทางอาญา และการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่เป็นมาตรการทางกฎหมาย ที่มีเจตนารมณ์แตกต่างกัน และหากต่อมา หน่วยงานของรัฐมีการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน และเจ้าหน้าที่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะได้ยื่นฟ้อง

^๕บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีการจัดหาเรือชุดหัวสวน ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๔๕๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๖บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วไม่ปรากฏมูลความผิด ส่งพร้อมหนังสือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๔๕๖ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๗บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการของสำนักงานปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรณีกระทรวงการคลังมีความเห็นเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่แตกต่างจากหน่วยงาน และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยและทางอาญาเจ้าหน้าที่ ซึ่งกระทรวงการคลังไม่มีความเห็นให้รับผิดทางละเมิด ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๖๗ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองได้ คำพิพากษาในคดีอาญาและคำพิพากษาในคดีปกครอง ย่อมที่จะแตกต่างกันได้ขึ้นอยู่กับพิจารณาพิพากษาของแต่ละศาลที่จะพิจารณาข้อเท็จจริง รับฟังพยานหลักฐาน และมีคำพิพากษาไปตามกระบวนการวิธีพิจารณาของคดีนั้น ทั้งนี้ ตามความเห็น คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในเรื่องเสร็จที่ ๒๖๐/๒๕๕๔^๘ เว้นแต่เป็นการดำเนิน คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาซึ่งกระทำได้ตามมาตรา ๔๔/๑^๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีเช่นนี้ ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีอาญา ย่อมผูกพันการพิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๖^{๑๐} แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา จึงต้องถือว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีอาญาดังกล่าวย่อมผูกพันการพิจารณา ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดด้วย ดังนั้น ลำพังแต่การดำเนินคดีอาญา และคำขอทนายคำฟ้องคดีอาญาดังกล่าวตามข้อหาหรือจึงยังไม่มีผลผูกพันโดยตรงต่อการดำเนินการ ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดแต่อย่างใด

อนึ่ง หากศาลในคดีอาญาได้มีคำพิพากษาใดที่มีผลโดยตรงต่อการวินิจฉัยการกระทำ อันเป็นความรับผิดทางอาญาและความรับผิดทางละเมิด ก่อนที่จะมีการวินิจฉัยเกี่ยวกับความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามข้อหาเรื่องนี้ กรณีจึงมีความจำเป็นที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. และคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดต้องนำเรื่องดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อมิให้ การวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้งและการเสนอความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าวขัดหรือแย้ง ต่อคำวินิจฉัยของศาลในส่วนที่เกี่ยวกับกรณีความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ แต่ในกรณีที่ศาล

---

^๘บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ควบคุมไปกับการดำเนินคดีอาญากับผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวงตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๔๐๕/๔๒ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงกรมทางหลวงชนบท

^๙มาตรา ๔๔/๑ ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ถ้าผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกเอาค่าสินไหม ทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือได้รับความเสื่อมเสียต่อเสรีภาพในร่างกายชื่อเสียง หรือได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของจำเลย ผู้เสียหายจะยื่นคำร้องต่อศาล ที่พิจารณาคดีอาญาขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนก็ได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ผู้เสียหายต้องยื่นคำร้องก่อนเริ่มสืบพยาน ในกรณีที่ ไม่มีการสืบพยานให้ยื่นคำร้องก่อนศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดี และให้ถือว่าคำร้องดังกล่าวเป็นคำฟ้องตามบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและผู้เสียหายอยู่ในฐานะโจทก์ในคดีส่วนแพ่งนั้น ทั้งนี้ คำร้องดังกล่าว ต้องแสดงรายละเอียดตามสมควรเกี่ยวกับความเสียหายและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่เรียกร้อง หากศาลเห็นว่า คำร้องนั้นยังขาดสาระสำคัญบางเรื่อง ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้ร้องแก้ไขคำร้องให้ชัดเจนก็ได้

คำร้องตามวรรคหนึ่งจะมีคำขอประการอื่นที่มีใช้คำขอบังคับให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของจำเลยในคดีอาญามีได้ และต้องไม่ขัดหรือแย้งกับคำฟ้องในคดีอาญา ที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ และในกรณีที่พนักงานอัยการได้ดำเนินการตามความในมาตรา ๔๓ แล้ว ผู้เสียหาย จะยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งเพื่อเรียกทรัพย์สินหรือราคาทรัพย์สินอีกไม่ได้

^{๑๐}มาตรา ๔๖ ในการพิพากษาคดีส่วนแพ่ง ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏ ในคำพิพากษาคดีส่วนอาญา

ในคดีอาญายังไม่มีคำพิพากษา คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดก็ชอบที่จะสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดไปได้โดยไม่ถูกผูกพันโดยการดำเนินคดีของพนักงานอัยการแต่อย่างใด

ประเด็นที่สาม ในการดำเนินการกรณีนี้ สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. จะต้องดำเนินการเฉพาะในส่วนคำขอทนายคำฟ้องคดีอาญาที่ให้ร่วมกันคืนเงิน จำนวน ๘๐๐ ล้านบาท หรือสามารถดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ไปพร้อมกัน เห็นว่า โดยที่การดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ มาตรา ๑๒^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหาย มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน อันเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำความผิดในการปฏิบัติหน้าที่ต่อหน่วยงานของรัฐ สำหรับการดำเนินการส่วนแบ่งในคดีอาญา เป็นกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีอาญาขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของจำเลย การยื่นคำร้องดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นมูลกรณีเดียวกัน หน่วยงานของรัฐก็มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ต่อไป ทั้งนี้ ตามนัยความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสรีจที่ ๗๓๘/๒๕๕๗^{๑๒} ประกอบกับการดำเนินคดีอาญาเป็นการดำเนินการเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ และเมื่อโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้กระทำความผิด การลงโทษในคดีอาญา จึงต้องกระทำโดยมีพยานหลักฐานอันประจักษ์แจ้ง หากมีความสงสัยตามสมควรว่าผู้ถูกกล่าวหา กระทำความผิดหรือไม่ จึงให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหา แต่การรับฟัง พยานหลักฐานในคดีแพ่ง ไม่จำเป็นต้องมีพยานหลักฐานที่ชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยดังเช่น คดีอาญา นอกจากนี้ องค์ประกอบของความผิดทางละเมิดอาจมีความแตกต่างจากความผิดทางอาญา โดยการกระทำความผิดทางละเมิดมีทั้งกรณีที่เป็นกรกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ การกระทำอันก่อให้เกิดความรับผิดทางละเมิดในบางกรณี แม้ว่าจะไม่ต้องรับผิดทางอาญา แต่ก็อาจมีการให้รับผิดทางละเมิดได้ เมื่อข้อเท็จจริงตามข้อหาหรือนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาที่เป็นการกระทำโดยเจตนา ความเสียหายที่เกิดขึ้นเกิดจากผู้กระทำผิดหลายคน จึงอาจมีเจ้าหน้าที่อื่นที่กระทำโดยประมาทเลินเล่อและก่อให้เกิดความเสียหายเกิดขึ้น กรณีจึงต้องมีการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในส่วนนี้

ดังนั้น แม้ว่าในคดีอาญา พนักงานอัยการได้มีคำขอทนายคำฟ้องคดีอาญาให้จำเลย ทั้ง ๑๗ ราย อันได้แก่ เจ้าหน้าที่ทั้ง ๑๖ ราย และบริษัท ห. จำกัด ร่วมกันคืนเงินจำนวน ๘๐๐ ล้านบาท โดยพนักงานอัยการไม่อาจเรียกดอกเบี้ยอันเกิดจากการผิดนัดไม่ชำระหนี้ได้ สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ก็ต้องดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๑๖ ราย และเจ้าหน้าที่อื่น

^{๑๑}มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

^{๑๒}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีการเรียกให้ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐระหว่างการดำเนินการส่วนแบ่งในคดีอาญา ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๓/๔๗ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่กระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง รวมทั้งพิจารณาเรียกดอกเบี้ยอันเกิดจากการผิดนัดไม่ชำระหนี้ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ต่อไป

ประเด็นที่สี่ ในการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ในกรณีนี้จะถือว่าสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนตั้งแต่เมื่อใด และจะครบอายุความเมื่อใด เห็นว่า การเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อหน่วยงานของรัฐ ต้องกระทำภายในกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดตามมาตรา ๑๐^{๓๓} วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ เว้นแต่กรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิดแต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิด ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีการกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง แต่ทั้งนี้ในทุกกรณีต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันทำละเมิดตามมาตรา ๔๔๘^{๓๔} วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยการนับอายุความสองปีตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ต้องถือเอาวันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นวันเริ่มนับอายุความ โดยการรู้นั้นอาจรู้ได้ในสองกรณีคือ (๑) รู้ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ หรือ (๒) รู้จากรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ทั้งนี้ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสรีจที่ ๒๕๙/๒๕๕๓^{๓๕} โดยถือตามกรณีทีรู้อ่อนเป็นหลักในการเริ่มนับอายุความ กรณีตามข้อหาหรือนี้ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. สืบค้นที่ สดท ที่ ปช ๐๐๒๐/๐๖๖๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งมติข้มูลว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง ๑๖ ราย กระทำคามผิดทางวินัยและความผิดทางอาญา จึงต้องถือว่าหัวหน้าหน่วยงานนั้นได้รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นได้รับแจ้ง

^{๓๓}มาตรา ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน และกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิด ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีการกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

^{๓๔}มาตรา ๔๔๘ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด

แต่ถ้าเรียกร้องค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดมิใช่โทษตามกฎหมายลักษณะอาญา และมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้นไซ้ ท่านให้เอาอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ

^{๓๕}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ (กรณีศาลฎีกาพิพากษาให้ธนาคารแห่งประเทศไทยชำระค่าเสียหายตามสัญญาจ้างแรงงาน) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/๓๗๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิดทางอาญา ทั้งนี้ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสร็จที่ ๔๒๖/๒๕๕๖^{๖๖} เว้นแต่จะมีข้อเท็จจริงอื่นซึ่งแสดงว่าหัวหน้าหน่วยงาน ได้รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดก่อนหน้านั้นแล้ว ในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้มีมติชี้มูลความผิดทางอาญา ก็ต้องถือเอาวันที่เลขาธิการคณะกรรมการ สกสค. รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นวันเริ่มนับอายุความ

นอกจากนี้ โดยที่ความรับผิดทางละเมิดสำหรับเจ้าหน้าที่บางรายเป็นคดีแพ่ง เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา กรณีจึงต้องพิจารณาอายุความตามมาตรา ๕๔๘ วรรคสอง^{๖๗} แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติว่า “แต่ถ้าเรียกค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดมิใช่ ตามกฎหมายลักษณะอาญา และมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้น ไซ้ร ู้ท่านให้เอาอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ” ประกอบด้วย โดยเมื่อในกรณีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดและมีการฟ้องคดีให้ผู้กระทำต้องรับผิดในหลายฐานความผิด ทั้งตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีอายุความแตกต่างกัน การพิจารณาอายุความในการเรียกให้เจ้าหน้าที่แต่ละรายจึงต้องพิจารณาข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ทั้งนี้ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๔๖๗/๒๕๖๕^{๖๘} เช่น หากศาลในคดีอาญาเห็นว่าเจ้าหน้าที่รายใดกระทำความผิดทางอาญาที่ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๕๗^{๖๙} แห่งประมวลกฎหมายอาญา) อายุความในการเรียกให้เจ้าหน้าที่รายนั้นชดใช้ค่าสินไหมทดแทน คือ สิบห้าปี เป็นต้น ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๕^{๗๐} (๒) แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่หากศาลในคดีอาญา

^{๖๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๖๗}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๔, ข้างต้น

^{๖๘}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดและความรับผิดทางละเมิดของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและข้าราชการในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานประมาณ ในกรณีทุจริตในการก่อสร้างสนามกีฬาพร้อมอุปกรณ์ (สนามฟุตบอล) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ ส่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๑๓๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๖๙}มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๗๐}มาตรา ๙๕ ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนด ดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

(๑) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

(๒) สิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี

(๓) สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี

(๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี

(๕) หนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมา หรือต้องระวางโทษอย่างอื่น

ถ้าได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้ว ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือวิกลจริต และศาลสั่งงดการพิจารณาไว้จนเกินกำหนดดังกล่าวแล้วนับแต่วันที่หลบหนีหรือวันที่ศาลสั่งงดการพิจารณา ก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน

พิจารณาแล้วเห็นว่า เจ้าหน้าที่รายใดไม่ได้กระทำความผิดทางอาญา แต่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเป็นการกระทำละเมิด อายุความในการเรียกให้เจ้าหน้าที่รายนั้นชดใช้ค่าสินไหมทดแทนย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายนั้นที่กำหนดความรับผิดทางละเมิดบัญญัติไว้โดยไม่อาจนำอายุความในการฟ้องคดีอาญามาพิจารณาได้ อย่างไรก็ตาม แม้เป็นคดีแพ่งก็เกี่ยวข้องกับคดีอาญา หากศาลในคดีอาญายกฟ้องคดีอาญาทั้งหมด การดำเนินคดีแพ่งก็ต้องกลับมาใช้อายุความตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดความเสียหายที่ศาลอาจพิพากษายกฟ้องคดีอาญาได้ สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. จึงควรถือเอาอายุความตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง^{๖๑} แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ เป็นหลักในการดำเนินคดี

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีข้อสังเกตว่า กรณีข้อหาหรือนี้ ความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทองค์การมหาชนที่จัดตั้งตามกฎหมายเฉพาะ มีสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง คือ สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้มีการจัดตั้งกองทุนเป็นการภายในขึ้น ทั้ง ๆ ที่มิได้มีการบัญญัติเรื่องนี้ไว้ในกฎหมายแต่ประการใด โดยสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้มีการนำเงินกองทุนไปใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานตามมาตรา ๖๗^{๖๒} แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ รวมทั้งขาดการควบคุมกำกับดูแลโดยคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการที่มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐนั้นหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้การต่าง ๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการบริหารงานของสำนักงาน สกสค. ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖๒^{๖๓} ประกอบกับ

^{๖๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๓, ข้างต้น

^{๖๒}มาตรา ๖๗ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา มีฐานะเป็นนิติบุคคล ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๒) ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับกิจการอื่นที่คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามอบหมาย

(๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

นอกจากอำนาจและหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ รวมทั้งให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองในทรัพย์สินหรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้ทักให้

(๒) ทำนิติกรรมสัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ

(๓) เข้าร่วมลงทุนกับนิติบุคคลอื่น ในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการบริหารงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๔) กู้ยืมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในการบริหารงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๕) สนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

^{๖๓}มาตรา ๖๒ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำหน้าที่บริหารงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(มีต่อหน้าถัดไป)

มาตรา ๖๗^{๒๔} แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น จึงเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติไม่ให้หน่วยงานตั้งกองทุนภายในที่ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีให้อำนาจไว้ รวมทั้งมีมติให้การบริหารจัดการกองทุนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายและระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีต้องดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนนั้น รวมทั้งต้องมีหลักเกณฑ์การควบคุมหรือกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพเพื่อมิให้เกิดการทุจริตเบียดบังในการใช้จ่ายเงิน จนก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐเช่นนี้ขึ้นอีก

นางพษ์สวาท

(นางพษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์)

รองเลขาธิการ รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๖๔

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๒๓)

(๑) ส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพ สิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น และความมั่นคงของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา

(๒) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของกระทรวงในเรื่องสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์การศึกษาและเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา การดำเนินงานด้านสวัสดิการ สวัสดิภาพ และผดุงเกียรติของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

^{๒๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒๒, ข้างต้น